

Використання штучного інтелекту дає можливість автоматизувати багато важливих банківських послуг. Вже сьогодні банки використовують ботів, які відповідають на запитання клієнтів. Виникнення чат-бот-інструментів для повідомлень краще персоналізує фінансову грамотність. Головне завдання чат-ботів, які працюють у банківському середовищі – це зменшити витрати.

Крім того, боти підвищують швидкість і якість сервісу організації, відповідаючи на питання клієнтів цілодобово. Оскільки вони працюють із дзвінками, смс-сповіщеннями і зверненнями, то установам не потрібно витрачати фінанси на call-центри. У деяких банках України використовується кілька видів чат-ботів, які відповідають на питання клієнтів – підказують курс валют і пояснюють як зробити переказ коштів, допомагають оформити кредит, переказати кошти з картки на картку. Чат-боти здатні обробляти майже 85% звернень, що дозволяє скоротити кількість операторів та сприяє економії.

За допомогою штучного інтелекту участь людини в налагодженні виробничих процесах скорочується до мінімуму. Завдяки автоматизації постійних дій, скорочується час виробництва і збільшується потужність роботи, здатні збирати конструкції з різних деталей, досліджувати, класифікувати, тестувати. Існують і такі, які вміють аналізувати поведінку людини на виробництві і попереджувати нещасні випадки.

Переваги штучного інтелекту. Точність в обробці даних, він не втомлюється і менше помиляється, коли потрібно обробити велику кількість даних. Наприклад, здійснювати бухгалтерські розрахунки. Очікується, що в найближчі кілька років штучний інтелект буде застосовуватись у сфері фінансів в десятки разів частіше існуючої нині практики.

Отже, підсумовуючи усе вище сказане можна зробити висновок, що для стабільного розвитку фінтех необхідні стабільне покриття мобільним зв'язком, майбутнє полягатиме у конкретній обробці масивних даних, персоналізації послуг, пришвидшення онлайн-операцій та максимальному задоволенні споживача.

Зазвичай Україна відставала з інноваціями і технологіями на 10 років. Зараз ми перестали спізнюватися. Адже штучний інтелект розвивається не в розвинутих країнах, а в країнах, що розвиваються.

УДК 330

Матейчик Микола

студент 10 групи

Любешівський технічний коледж Луцького НТУ

Любешів, Україна

Науковий керівник: Струк Жанна

викладач Любешівського технічного коледжу Луцького НТУ

Любешів, Україна

Mykola Mateychuk

student of group 10

Liubeshiv technical college Lutsk national technical university

Lyubeshiv, Ukraine

Scientific supervisor: Zhanna Struk

teacher, Liubeshiv technical college Lutsk national technical university

Lyubeshiv, Ukraine

ЗЕЛЕНА ЕКОНОМІКА GREEN ECONOMY

У самому простому розумінні зелена економіка - це економіка з низькими викидами вуглецевих сполук, ефективно використовують природних ресурсів, яка задовольняє по

максимуму інтереси всього суспільства. Модель «зеленої» економіки передбачає економічне зростання у поєднанні з екологічною стійкістю.

Зелена економіка створює робочі місця і стимулює економічний прогрес і одночасно знижує такі істотні ризики, як наслідки зміни клімату, зростання дефіциту водних ресурсів.

Екологізація сільськогосподарського сектору економіки вимагає зусиль як для підвищення продовольчої продуктивності, так і для поліпшення екологічної та економічної ефективності використання ресурсів у процесі виробництва, переробки та споживання (ланцюговий підхід). При застосуванні еко-системного підходу для сільського, лісового та рибного господарства цей сектор міг би надати більше екологічних товарів та послуг, ніж будь-який інший, забезпечуючи при цьому засобами харчування та існування більшість населення, - і таким чином забезпечити реальний перехід до зеленої економіки.

Перехід до зеленої економіки можна розглядати як шлях до сталого розвитку. Сталий розвиток передбачає зміцнення його трьох взаємопов'язаних і взаємодоповнюючих факторів: охорона навколишнього середовища, соціальний розвиток та економічний. Водночас, зелена економіка та стале виробництво і споживання являють собою дві сторони однієї медалі. Вони мають однакові цілі сприяння сталому розвитку, що охоплює макро та мікро-економічні аспекти державної політики, регулювання господарської діяльності та соціальної поведінки. Стале споживання і виробництво, в основному, спрямовані на підвищення ефективності використання ресурсів в процесі їх виробництва та споживання.

Оцінювати перехід до зеленої економіки можна за кількома показниками, які умовно можна поділити на такі групи:

- економічні показники: частка інвестицій або виробництва та зайнятості в секторах, які відповідають «сталим» стандартам як, наприклад, «зелений» ВВП;

- екологічні: ефективність використання ресурсів, інтенсивність забруднення на галузевому чи світовому рівнях, наприклад, використання енергії (відносно ВВП) або використання води (відносно ВВП);

- сукупні показники прогресу та благополуччя.

Ще одним важливим кроком має стати повернення до традиційних методів ведення сільського господарства в гірській місцевості. Адже гори покривають 24% поверхні суші Землі і є домом для 12% населення в світі, ще 14% живе в безпосередній близькості від гір. Повернення до традиційних методів ведення сільського господарства в горах дає більший ефект у боротьбі з бідністю, ніж будь-який інший сектор економіки.

Таким еко-системним підходом може бути перехід до органічного сільського господарства. Його можна розглядати на рівні основного напрямку в політиці всього сільського господарства, як ключову стратегію.